

Den sidstnævnte Regel var i det oprindelige Forslag foreslaaet ophævet, hvorefter der altsaa kom til at gælde samme Regel for alle Sager. Dette gik ud under Behandlingen i Folketinget.

40. Lov om Forandring i Lov af 12. April 1889 om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade foraarsaget af Hunde. (Nielsen-Grøn). [A. Sp. 3653. — C. Sp. 1059, 1251.]

Forelagt i *Folketinget* $20/2$ (F. Sp. 3573). 1. Beh. $22/2$ (F. Sp. 3584). 2. Beh. $3/3$ (F. Sp. 3728). 3. Beh. $23/3$ (F. Sp. 4750). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $18/4$ (L. Sp. 1884). 2. Beh. $20/4$ (L. Sp. 1892). 3. Beh. $23/4$ (L. Sp. 1898). — Loven stadfæstet 27. April 1900.

Loven gaar ud paa, at § 5 i Lov om Hundeafgiften af 12. April 1889, hvorefter Bestemmelser om Hundeafgiften kunne sættes i Kraft for *tæt bebyggede Landdistrikter*, der ligge op til Kjøbenhavn eller en Købstad, forandres derhen, at de nævnte Bestemmelser kunne sættes i Kraft for tæt bebyggede Landdistrikter i Almindelighed, uden Hensyn til deres Beliggenhed.

Paa Grund af den Modstand, som ved 1. Behandling i Folketinget blev rejst mod Forslaget, særlig mod det ubestemte i Udtrykket „tæt bebyggede Landdistrikter“, stillede Forslagsstilleren ved 2. Behandling et Ændringsforslag, hvorefter Loven kun skulde gælde Hundene i Odder, idet det især var Forholdene i Odder, som havde foranlediget ham til at forelægge Lovforslaget. Da Justitsministeren ikke kunde tiltræde Ændringsforslaget, tog Forslagsstilleren det tilbage. Ved 3. Behandling blev Lovforslaget ved et Navneopraab, som var nødvendiggjort ved, at ikke tilstrækkelig mange deltog i den paa almindelig Maade foretagne Afstemning, vedtaget med 65 St. mod 21 (12 Medlemmer af det forhdl. Venstre, 5 af Venstre-Ref.-P., 3 af Højre samt R. Claussen); 7 svarede „stemmer ikke“ (6 af Højre og 1 af Venstre-Ref.-P.); 20 vare fraværende. — I Landstinget vedtoges Lovforslaget ved 3. Behandling enstemmig med 39 St.